

Gdańsk, 22.05.2023

dr hab. Aleksandra Kucharska-Szeffler
Wydział Wokalno-Aktorski
Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku
Katedra Wokalistyki

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym
dr Marzanny Rudnickiej-Pogłud
w dziedzinie sztuki w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne

Zlecniodawca recenzji:

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie, Wydział Wokalno-Aktorski.

Podstawa przygotowania recenzji:

Informację o powierzeniu mi zadania recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego **dr Marzannie Rudnickiej-Pogłud** w dziedzinie *sztuki*, w dyscyplinie *sztuki muzyczne* otrzymałam drogą elektroniczną w dniu 28 marca 2023 roku. Z otrzymanej tą drogą dokumentacji wynika, że postępowanie zostało wszczęte na wniosek habilitantki z dnia 04.10.2022, który został skierowany do Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej.

Złożona przez habilitantkę dokumentacja dorobku została prawidłowo przygotowana i odpowiada wymaganiom zawartym w art. 219 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 221 ust. 8 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Dokumentacja zawiera wszystkie najważniejsze udokumentowane informacje wymagane przez ustawodawcę:

- 1) dokument potwierdzający uzyskanie stopnia doktora,
- 2) w dorobku artystycznym udokumentowane osiągnięcia stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny *sztuki muzyczne* oraz zrealizowane osiągnięcia artystyczne, które ma wszelkie znamiona oryginalności,
- 3) udokumentowana istotna aktywność w dwóch uczelniach oraz wielu instytucjach kultury.

Wraz ze zleceniem wykonania recenzji otrzymałam kompletną dokumentację habilitantki w postaci elektronicznej, która zawiera:

- wniosek przewodni,
- dane osobowe wnioskodawcy,
- kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora,
- autoreferat habilitantki,
- kalendarz artystyczny, czyli wykaz dorobku artystycznego,
- dokumentację osiągnięć artystycznych

oraz

- dzieło artystyczne podlegające ocenie, na które składają się:

- 1) koncert kompozytorski *Głos, uderzenie, czas*, który odbył się w Auli Nova w Poznaniu 18 grudnia 2021r.,
- 2) spektakl operowy Wolfganga Amadeusza Mozarta *Die Zauberflöte*, którego premiera odbyła się w ramach *XXIX Festiwalu Mozartowskiego* 13 czerwca 2019 roku w Warszawskiej Operze Kameralnej, zaś przedstawienie udokumentowane w nagraniu video zrealizowano 14 czerwca 2019.

Podstawowe dane o habilitantce

Wokalną edukację muzyczną Marzanna Rudnicka rozpoczęła w Poznaniu w roku 1980 w Szkole Muzycznej II stopnia w Poznaniu w klasie mgr. Mariana Kondelli (w tym samym czasie odbywała studia pedagogiczne na Wydziale Nauk Społecznych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Po trzech latach nauki śpiewu w szkole średniej zdała egzaminy do Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie kontynuowała pracę nad głosem w klasie śpiewu doc. Magdaleny Bojanowskiej. W roku 1989 ukończyła studia z wyróżnieniem, a po dyplomie przez sześć lat doskonaliła umiejętności wokalne pod skrzydłami mastry polskiej koloratury – Bogny Sokorskiej. W roku 1991 otrzymała stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki na dalszą edukację w Królewskim Konserwatorium w Brukseli. Wcześniej zaś, jeszcze podczas studiów w Akademii, w roku 1988 zaangażowana została do Warszawskiej Opery Kameralnej i jako solistka tego znakomitego teatru pracowała przez trzydzieści lat.

Uzyskane stopnie i tytuły

- 1989 r. – dyplom ukończenia Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie na Wydziale Wokalno-Aktorskim i uzyskanie tytułu magistra sztuki
- 2019 r. – uzyskanie stopnia doktora na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Tytuł rozprawy: *Kobiety w operach Mozarta. Arminda, Aspasia, Susanna – studium postaci*

Informacje o zatrudnieniu w jednostkach artystycznych i naukowych

- 01.09.1988 – 31.08.2007 Warszawska Opera Kameralna (solistka-śpiewaczka)
- 03.09.2007 – 31.07.2017 Warszawska Opera Kameralna (solistka-śpiewaczka)
- 01.03.2016 – 30.06.2016 Uniwersytet Zielonogórski (wykładowca)
- 01.10.2016 – 30.06.2017 Uniwersytet Zielonogórski (wykładowca)
- 02.10.2017 – 31.05.2018 Uniwersytet Zielonogórski (wykładowca)
- 01.10.2018 – 29.06.2019 Uniwersytet Zielonogórski (wykładowca)
- 01.10.2019 – 31.12.2019 Uniwersytet Zielonogórski (wykładowca)
- 01.01.2020 – 31.12.2021 Uniwersytet Zielonogórski (adiunkt)
- 01.01.2022 – 31.12.2022 Uniwersytet Zielonogórski (adiunkt)

Osiągnięcia artystyczne

Artystka, związana przez trzydzieści lat z Warszawską Operą Kameralną, której dyrektorem był niezapomniany Stefan Sutkowski, miała możliwość przez wiele lat rozwijać swój głos, osobowość artystyczną i sceniczną, śpiewając utwory korelujące z możliwościami głosu. Zaśpiewała i wykonała na tej scenie wiele ról mozartowskich:

- *Entführung aus dem Serail* – Blonda, Konstancja,
- *Le nozze di Figaro* – Zuzanna, Marcelina
- *La finta Giardiniera* – Arminda
- *Die Zauberflöte* – Pamina, I Dama
- *Don Giovanni* – Zerlina
- *Così fan tutte* – Despina
- *Mitridate, re di Ponto* – Aspasia
- *Il re pastore* – Tamiri
- *La Clemenza di Tito* – Servilia
- *Il sogno di Scipione* – Costanza
- *Der Schauspieldirektor* – Mademoiselle Silberklang
- *Lo sposo de luso* – Eugenia
- *L'oca del Cairo* – Aretta

Niektóre z postaci kreowane przez artystkę doczekały się odmiennych inscenizacji przygotowanych przez różnych reżyserów (Zuzanna w *Weselu Figara*, Konstancja w *Urowadzeniu z Seraju*).

W Warszawskiej Operze Kameralnej przygotowała również oratoryjne dzieła mozartowskie, a nazwisko Marzanny Rudnickiej jest obecne na wielu plakatach informujących o ich realizacji. I tak, po wielokroć była wykonawczynią partii sopranowych w *Requiem*, *Mszy c-moll*, *Mszy C-dur*, *Exultate jubilate*, *Davide Penitente*, *Litaniae Lauretanae*, *Litaniae de venerabili altaris sacramento*.

W realizowanych przez Warszawską Operę Kameralną operach rossiniowskich kreowała kolejne role:

- *La gazza ladra* – Ninetta
- *La Cenerentola* – Clorinda
- *La scala di seta* – Giunia
- *Il Turco in Italia* – Fiorilla
- *L’Italiana in Algeri* – Elvira
- *Il barbiere di Siviglia* – Berta

W swoim dorobku posiada partię Noriny z *Don Pasquale* Gaetano Donizettiego.

Kolejna lista kreowanych ról scenicznych na deskach Warszawskiej Opery Kameralnej to należące do repertuaru barokowego:

- Domenico Cimarosa: *L’impresario in angustie* – Merlina
- Domenico Scarlatti: *Tetide in Sciro* – Tetide (nagranie płytowe w 2000 roku)
- Alessandro Scarlatti: – *Gl’inganni felici*
- Francesca Caccini: *La liberazione di Ruggiero dall’isola d’Alcina* – Nunzia
- Claudio Monteverdi: *L’Orfeo* – Proserpina
 - Il ritorno d’Ulisse In Patria* – Giunone
 - Il combattimentodi Tancredi e Clorinda* – Clorinda
- Johann Adolf Hasse: *Zenobia* – Zenobia
- Jacopo Peri: *Euridice* – I Nimfa del coro
- Jean-Baptiste Lully: *Alceste* – Gloire
- Gloire John Blow: *Venus and Adonis* – Venus
- Georg Friedrich Händel: *Messiah* – wystawione w wersji scenicznej w reżyserii Ryszarda Peryta
- Baldassare Galuppi: *Il filosofo di Campagna* – Lesbina

Z Warszawską Operą Kameralną artystka odbyła niezliczone tournée w wielu krajach Europy, w Kanadzie, Izraelu, Japonii, Libanie, Omanie, prezentując tam ważniejsze role swojego dorobku.

Miała okazję współpracować z takimi reżyserami, jak Jitka Stokalska i Ryszard Peryt oraz dyrygentami, jak Ruben Silva, Mieczysław Nowakowski, Zbigniew Gracy, Karol Teutsch, Kai Bumann i wielu innych.

Z przesłanej dokumentacji (plakaty) wynika, że do grona jej partnerów scenicznych należeli m.in.: Agnieszka Kurowska, Joanna Żmurko, Jerzy Knetig, Adam Kruszewski, Jacek Laszczkowski, Jerzy Mahler, Piotr Nowacki, Dariusz Paradowski, Artur Stefanowicz, Leszek Świdziński i wielu innych.

Będąc artystką Warszawskiej Opery Kameralnej, współpracowała z innymi instytucjami artystycznymi, a były nimi:

- Teatr Roma – ówczesna Operetka Warszawska, w której Marzanna Rudnicka wcielała się w rolę Adeli w *Zemście nietoperza* Johanna Straussa (1995) oraz Walentyny w *Wesołej wdówce* Franza Lehára (1999),
- Teatr Wielki – Opera Narodowa, rola Walentyny w *Wesołej wdówce* Franza Lehara,
- Mazowiecki Teatr Muzyczny (2005–2007)– Adela w *Zemście nietoperza* Johanna Straussa i Stasi w *Księżniczce czardasza* Emmericha Kalmana,

a także:

- Festiwal w Vezelay (2005) z orkiestrą Arsysis Bourgogne *Concerto Köln* pod dyrekcją Pierra Cao; w programie: *Dauid penitente* W.A. Mozarta (partia II sopranu),
- współpraca z wieloma filharmoniami w Polsce i za granicą (Belgia, Francja, USA).

Obecnie artystka współpracuje z Operą Bałtycką w Gdańsku oraz Warszawską Operą Kameralną.

Działalność pedagogiczna i popularyzatorska

W roku 2014 habilitantka rozpoczęła swą działalność pedagogiczną w Zielonej Górze na Uniwersytecie Zielonogórskim na Wydziale Artystycznym na kierunku *Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej*.

Podopieczni i absolwenci habilitantki, jak sama ujmuje, po ukończeniu edukacji na Uniwersytecie obierają różne drogi. Jedni kontynuują pracę nad głosem na studiach

wokalnych, inni kończąc studia pracują jako pedagodzy śpiewu *szerząc kulturę i sztukę muzyczną na swoich rodzinnych terenach*. W swoim dorobku pedagogicznym habilitantka ma laureatów konkursów wokalnych.

Nagrody i wyróżnienia

W 2005 roku odznaczona *Srebrnym Krzyżem Zasługi* przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandra Kwaśniewskiego.

Ocena dzieła artystycznego:

Przedstawione do oceny dzieło składa się z dwóch elementów. Pierwszy z nich to koncert kompozytorski **Głos, uderzenie, czas**, który odbył się w Auli Nova w Poznaniu w dniu 18 grudnia 2021 r.

Wykonawcy koncertu:

- Marzanna Rudnicka – sopran
- Przemysław Czekala – baryton
- Piotr Sołkowicz – perkusja
- Piotr Szulc – perkusja

Program koncertu:

Alina Kubik – **Dyptyk** – utwór skomponowany do wierszy Barbary Zielińskiej i Dominika Górnego (*Szczęście i Kamień w wodę*) na sopran i marimbę (2021)

Artur Cieślak – **Trzy fragmenty z monodramu do wierszy Joanny Żelazny** na głos i wibrafon (2021)

Juliusz Karcz – **Pory roku** – do wierszy ze zbioru *Sześć pór roku* ks. Jana Twardowskiego na sopran, baryton i marimbę.

- I *Sześć pór roku*
- II *Choćbyś*
- III *W marcu*
- IV *Bocian*
- V *Za wszystko*
- VI *Więcej*

Stanisław Leśniewski – **Za mną** – do słów fragmentów średniowiecznego utworu nieznanego autora *Rozmowy Mistrza Polikarpa ze Śmiercią* oraz *Pieśni świętojańskiej o Sobótce* Jana Kochanowskiego na sopran i perkusję

Zbigniew Kozub – **Ballada bezludna** – do słów Bolesława Leśmiana (wiersz z tomiku *Łąka* wyd.1920) na sopran, baryton, marimbę i wibrafon

Agnieszka Zdrojek-Suchodolska – **Przejaśnienia** na dwie perkusje (2021)

Katarzyna Kwiecień-Długosz – **Kapsuła czasu** – słowa zaczerpnięto z anonimowego tekstu historycznego z drugiej połowy XIX w., odnalezione w kapsule czasu, w wieży kościoła w Buchalowie pod Zieloną Górą. Partia barytonu to fragmenty oryginalnego tekstu w języku niemieckim, partia sopranu jest tłumaczeniem na język polski, którego dokonała kompozytorka. W utworze pojawiają się sekwencje w języku łacińskim. Kompozycja na sopran, baryton i dwie perkusje w trzech częściach:

I – *Incipit*

II – *Essentia*

III – *Conclusia*

W autoreferacie habilitantka tak opisuje wydarzenie:

W koncercie zawarto kompozycje współczesnych polskich kompozytorów. Wyjątkowość i nowatorstwo tego wydarzenia polega na połączeniu głosu z instrumentami perkusyjnymi. Wszystkie zaprezentowane utwory to prawykonania, a całe wydarzenie jest efektem współpracy Katedry Kompozycji i Teorii Muzyki Instytutu Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego z Katedrą Kompozycji Akademii Muzycznej im. Ignacego Paderewskiego w Poznaniu.

Niecodzienna współpraca głosu ludzkiego z instrumentami perkusyjnymi budzi zainteresowanie i zapytania. Wprawdzie zarówno marimba, jak i ksylofon to instrumenty melodyczne, jednakże ich połączenie z głosem ludzkim ciągle pozostaje w fazie eksperymentalnej. Kompozycje zawarte w dziele artystycznym należą do muzyki współczesnej i, jak można mniemać z podanych czasów powstania, to utwory skomponowane już w XXI wieku, ale przede wszystkim zawierają elementy muzyki współczesnej. Niecodzienne skale, harmonia, rytm, metrum, skoki interwałowe, rozległy ambitus, budowa formalna utworu – te elementy prezentowanych kompozycji mogą stanowić dla wykonawcy ogromne wyzwania.

Marzanna Rudnicka-Pogłud, będąc znakomitą artystką, czemu wielokrotnie dała dowód w swej pracy zawodowej, podejmując się zadania przygotowania projektu *Głos, uderzenie, czas*, zapewne zdawała sobie sprawę z trudności podejmowanego przedsięwzięcia, ale też musiała mieć świadomość swoich umiejętności i walorów swojego instrumentu, jakim jest głos, by odpowiedzialnie podjąć się tego wyzwania.

Cały muzyczny projekt oparty został na stawiającej wysokie wymagania warstwie literackiej i to do niej odnoszą się wykonawcy w interpretacjach poszczególnych utworów. Pomocą słuchaczowi w zrozumieniu poezji, do której powstały utwory, jest nieskazitelna, precyzyjna dykcja artystki, która nawet na najwyższych dźwiękach jest klarowna. Jednocześnie solistka, pięknie dialogując z instrumentami, z dużą wrażliwością i bardzo plastycznie reagując na różnorodne ich barwy, wspólnie z nimi tworzy narrację prezentowanej poezji, w której realizacja muzycznych zamierzeń

kompozytorskich staje się elementem frapującej interpretacji.

Pięknie i mocno wybrzmiewają niskie dźwięki, co przy znakomitych wysokich tonach głosu sopranu lirycznego śpiewaczki daje możliwość wydobywania zaskakujących niekiedy kontrastów.

Po dwóch pierwszych kompozycjach: **Dyptyku** Aliny Kubik i **Trzech fragmentach...** Artura Cieślaka, w których można odnaleźć wiele elementów impresjonistycznych, pięknie odmalowanych przez głos i instrumenty, następują **Pory roku** Juliusza Karcza. To sześć miniatur, tym razem wykonane w duecie z barytonem Przemysławem Czekalą, które artyści przedstawiają z wdziękiem, humorem, niekiedy nostalgią, a przede wszystkim z dużą swobodą, znakomicie bawiąc się tekstem i muzyką – wspólnie z marimbą.

W utworze Stanisława Leśniewskiego **Za mną** instrumenty odmalowują nie tylko nastroje śmierci i grozy, ale zarazem pewną prostotę, „średniowieczną” surowość. Śpiewaczka, wpisując się w tę estetykę, efektownie wykorzystuje skrajne rejestry głosu, a zaplanowane fragmenty mówione, które wzmacniają przekaz twórczy, artystka realizuje frapująco. Tytułowe słowa *za mną*, powtarzane przez nią jak mantra na wiele sposobów, mocno przemawiają do słuchacza.

Inspirującym utworem jest **Ballada bezludna** Zbigniewa Kozuba. Odnosi się wrażenie, że to leśmianowskie, nietuzinkowe skojarzenia i neologizmy ciekawie zapłodniły twórczą pomysłowość kompozytora, a dwoje artystów, duet sopran–baryton, wspaniale odczytało i zaprezentowało kompozycję, uzyskując komfortowy dla słuchacza czas, w którym napięcia rosną, opadają, dochodzą do kulminacji i pięknej ciszy na końcu utworu.

Kapsuła czasu Katarzyny Kwiecień-Długosz, to utwór pełen kontrastów. Jeden z nich to przeciwstawienie sopran – baryton, dwa skrajne głosy, które na przestrzeni utworu wypowiadają się w dwóch różnych językach, sopran w języku polskim, baryton w języku niemieckim, niekiedy obecne są sekwencje łacińskie. Dodatkowo naprzemiennie pojawiają się partie śpiewane i mówione, dynamika od *pp* do *ff*, a także skrajne rejestry w obydwu głosach. Śpiewakom towarzyszą różne instrumenty perkusyjne, od dzwonów oraz delikatnych dzwoneczków po kotły i gong. Wszystko to razem robi ogromne wrażenie. Dodać należy, że trudne skoki interwałowe i niełatwe rytmiczne wejścia artyści pokonywali z łatwością, dopełniając celującej oceny zaprezentowanego dzieła. Habilitantka na przestrzeni całego dzieła prezentuje swoje znakomite umiejętności, a głos jest posłuszny jej zamierzeniom muzycznym

i interpretacyjnym. Należy podkreślić, że współwykonawcy dotrzymywali kroku śpiewaczce, że wspomnę osobę barytona Przemysława Czekały, który znakomicie partnerował habilitantce, prezentując zarazem swoje walory dojrzałego, pięknego głosu, jak i umiejętności wokalne-interpretacyjne, zaś znakomici perkusiści, czujnie współpracując ze śpiewakami, pomogli uczynić dzieło wyjątkowym. Zresztą ich duet instrumentalny, kompozycja Agnieszki Zdrojek-Suchodolskiej **Przejaśnienia**, pięknie dopełnił całości dzieła, jakim był koncert *Głos, uderzenie, czas*.

Drugim elementem zaproponowanego przez habilitantkę dzieła artystycznego jest **rola I Damy** w spektaklu Wolfganga Amadeusza Mozarta **Die Zauberflöte**, który wystawiono w Warszawskiej Operze Kameralnej, a udokumentowano go nagraniem wideo w dniu 14 czerwca 2019 r.

Realizatorzy:

- inscenizacja i reżyseria: Giovanni Castellanos
- kierownictwo muzyczne: Marcin Sompoliński
- scenografia: Rafał Olbiński, Katarzyna Gabrat-Szymańska
- kostiumy: Marcin Łobacz
- choreografia: Jakub Lewandowski

Obsada:

- Sarastro – Krzysztof Borysiewicz
- Królowa Nocy – Maria Rozynek-Banaszak
- Tamino – Aleksander Kunach
- Pamina – Aleksandra Szmyd
- Mówca – Dariusz Górski
- Papageno – Paweł Trojak
- Papagena – Katarzyna Drelich
- Monostatos – Łukasz Wroński
- I Dama – Marzanna Rudnicka
- II Dama – Joanna Lalek
- III Dama – Katarzyna Nowosad
- I Chłopiec – Ewelina Osowska
- II Chłopiec – Tomasz Raczekiewicz
- III Chłopiec – Jan Jakub Monowid
- I Kapłan – Tomasz Grygo

- II Kapłan – Grzegorz Żołtyński
- Zespół Wokalny Warszawskiej Opery Kameralnej
- Zespół Instrumentów Dawnych Warszawskiej Opery Kameralnej
(Musicae Antiquae Collegium Varsoviense)

Wielki Mozart i jego wspaniały *Czarodziejski flet* na małej scenie znakomitej Warszawskiej Opery Kameralnej to jakby „miniaturowa” realizacja obfitująca w wiele ciekawych szczegółów. Zmieniające się na oczach widzów elementy scenografii, ciekawie połączone z technikami multimedialnymi, zaś pojawiające się w wielu scenach różne postaci odgrywane przez artystów baletu, świetnie ubarwiają przedstawienie, dodając mu wigoru. W tę „bajkę” znakomicie wpisały się i „spisały się” trzy *Damy*, a chociaż zawsze razem, to już sam Mozart dał niekiedy możliwość zaprezentowania swojej indywidualności każdej z nich. I tak też Marzanna Rudnicka-Pogłud odczytała swoją *I Damę*. Będąc nieskazitelną w tercecie, znakomicie wtapiając się w zespół, w krótkich solówkach potrafi w pełnej krasie zaprezentować się wokalnie i interpretacyjnie. Trudność partii *I Damy* zawarta jest nie tylko w wielce kunsztownym śpiewaniu zespołowym. W przedstawieniu Mozart zawarł sceny mówione (recytatywy). Śpiewak musi się przestawiać z głosu śpiewaczego na głos mówiony, którym należy podawać tekst w sposób czytelny dla słuchacza. Zadanie to habilitantka wykonuje znakomicie.

Tę część dzieła artystycznego przedstawioną do oceny uznaję za mającą wszelkie znamiona wyjątkowości.

Śpiewaczka, która przez znakomitą część życia artystycznego kreowała rolę *Paminy* w wybitnym i wymagającym dziele W.A. Mozarta, pozostaje w świetnej formie wokalne, by zmierzyć się z uznaną za jedną z najtrudniejszych partii drugoplanowych, rolą *I Damy*, gdzie najważniejszą jest dobra współpraca z dwiema pozostałymi śpiewaczkami, wzajemne słuchanie się przy nienaganej intonacji i rytmicznej precyzji, stopienie się w zespołową jedność i pozostanie indywidualnością. To ideał mozartowskiej *Damy*, którego habilitantka dościsnęła.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z dorobkiem habilitantki, stwierdzam, że jej działania zawodowe zasługują na najwyższą ocenę. Artystka prezentuje znakomite umiejętności wokalne i interpretacyjne, a także organizacyjne. Rozpoczęła przez kandydatkę w roku 2014

działalność dydaktyczno-naukowa już przynosi wymierne efekty i daje nadzieję na dynamiczny rozwój zarówno habilitantki, jak i jej adeptów.

Dorobek artystyczny został znakomicie udokumentowany, a obydwa składniki dzieła artystycznego wskazanego do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego i udział w nich habilitantki stanowią istotny wkład w rozwój wokalistyki, przy czym na szczególne wyróżnienie zasługuje przygotowanie i udział w koncercie **Głos, uderzenie, czas**, jako że cały koncert był wyjątkowy pod wieloma względami. Współpraca z ośrodkiem poznańskim przyniosła znakomity efekt w postaci niezwyklego dzieła. Już sam pomysł połączenia głosu z instrumentami perkusyjnymi jest nowatorski, a wszystkie kompozycje koncertu to utwory polskich młodych kompozytorów, w większości pisane do twórczości polskich poetów. Utwory ciekawe i znakomicie zaprezentowane w Poznaniu, wielce więc prawdopodobne, że nie zakończą swojego istnienia na tym prawykonaniu.

Niniejszym z przyjemnością stwierdzam, że przedstawione osiągnięcia dr Marzanny Rudnickiej-Pogłud spełniają wymagania art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Tym samym popieram wniosek dr Marzanny Rudnickiej-Pogłud o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie *sztuka*, w dyscyplinie artystycznej *sztuki muzyczne*.

dr hab. Aleksandra Kucharska-Szeffler